

[1981 ஆகஸ்டு 28]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

1. அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி

ஆ. தமிழகத்தில் உணவு நிலைமையும், இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலை நிலவரமும் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கை மீது விவாதம் — தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து பேரவையில் 24-8-1981-ஆம் தேதியன்று வைக்கப்பெற்ற தமிழகத்தில் உணவு, நிலைமையும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலை நிலவரமும் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கைமீது மேலும் விவாதம், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பதிலுரை.

திரு என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கை மீதான விவாதத்தை இன்றைக்கு ஒரு மணிக்கு முடிக்க வேண்டியிருப்பதால் நேரம் போதாது ஆகவே ஒரு மணிக்கு பிறகு வெள்ளை அறிக்கை மீதான பதிலுரையை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடையத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையில் விவாதத்தை முன்னால் வைத்துக் கொண்டு வெள்ளை அறிக்கை மீதான விவாதத்தை அதற்கு பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் இரண்டுக்குமே மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள்தான் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலில் வெள்ளை அறிக்கையில் பதிலுரையை முடித்துக் கொண்டு, அதற்கு பின் துணை மானியக் கோரிக்கை மீது விவாதம் வைத்துக் கொள்வது என்று நேற்றைக்கே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே வெள்ளை அறிக்கையின் மீது முதலில் பதிலுரை, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

(முற்பகல் 9.50)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, உணவு நிலைமைப் பற்றியும் விலை வாகியின் தன்மை பற்றியும் அரசின் சார்பாக வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களை நியாயமான பண்போடும் பொறுப்போடும் மன்றத்தில் உள்ள ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் நல்லமுறையில் விவாதித்து, சீரிய கருத்துக்கள் பல வற்றை வழங்கி, இந்தத் துறை மேலும் செம்மையாக நடைபெற

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சிறப்பாக நடைபெற நல்லபல பரிந்துரைகளை நல்கியிருப்பதற்காக அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நான் முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில், இந்தத் துறைக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில் சிலபல கருத்துக்களை அநேகமாக எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கோ இந்தத் துறைக்கோ பயன்படாத கருத்துக்களைச் சிலர் சொன்னார்கள் என்றால் அதைப் பற்றி நான் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. எல்லாக் கருத்துக்களும் பயனுடையதாகத்தான் இருக்கும், பயனுடைய கருத்துக்களைத்தான் சொல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கவும் இல்லை. ஆகவே பயன்படுகின்ற கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த துறையிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, அங்கே நடைபெறுகின்ற சிலபல குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டி, அவை களையப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்து, அதிகாரிகள் அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே கருத்துக்களை எடுத்து சொன்னவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமான எதிர்க்கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய துணைத் தலைவர் பேரரசிரியர் அவர்கள் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, இந்தத் துறையை மேலும் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று பல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களும் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்; கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் வழங்கியிருக்கிறார்கள்; மற்றவர்களும் நல்லபல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஒரே ஒரு உறுப்பினர் மட்டும் இந்த அறிக்கையிலே எதுவும் இல்லை என்றும், ஒன்றுமே இல்லை என்றும், இது வெள்ளையாக தன்னுடைய கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை என்றும் இது கறுப்பாகத்தான் இருக்கிறது என்றும் கூறினார் என்றால் எல்லோருக்கும் வைத்த அறிக்கையைத்தான் அவருக்கும் வைத்தேனே தவிர வேறு அல்ல. ஆக அறிக்கையின்மீது எந்த குற்றமும் இல்லை என்றும் அவருடைய கண்ணிலே, கருத்திலேதான் குற்றம் இருக்கவேண்டுமே தவிர வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது என்றும் ஆகையால் அதற்கு நான் எந்த விளக்கமும் சொல்வதற்கு இல்லை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அவருடைய மழலைச் சொற்களை மட்டும் நான் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். ஏனென்றால் மழலை மொழிச் சொற்களில் பெரும்பாலும் பொருள் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் கேட்டு மகிழ முடியும். அன்றைக்கும் அந்தவகையிலே கேட்டு மகிழ்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது என்பதற்காக அந்த வகையிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஆகஸ்டு 28]

இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த மட்டில், உணவு நிலைமை மற்றும் விலைவாசித் தன்மை பற்றிய நிலைமை பொதுவான இந்த அளவுக்கு நன்றாகத் தெரியவேண்டும்; இந்த நாட்டுக்கும் தெரியவேண்டும். மற்றவர்களும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற வகையில் இந்த அறிக்கை வைக்கப் பட்டது அதன்மீது உங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

பொதுவாக இன்றைக்கு உலகம் எங்கும் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி கவனிப்போமானால் நிலைமையை நாம் புரிந்துக் கொள்ள முடியும். உலகத்திலே தேவைகளை நிறைவு செய்து மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிற நாடுகள் பல. ஆனால் தேவைகளை முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியாமல், அரைகுறையாக நிறைவேற்றி அந்த அளவிலே மன ஆறுதல் பெறும் நாடுகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் அவதியுற்று, அதன் காரணமாக மனம் வருந்துகின்ற நாடுகள் பல இருக்கின்றன.

இந்தியாவிலும் சரி, இந்தியாவில் இருக்கின்ற 22 மாநிலங்களிலும் சரி, மத்திய அரசின் கீழ் இருக்கிற பகுதிகளிலும் சரி எந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும் கூட இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் தேவைகள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள் என்று நானும் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசும் சொல்லவில்லை. நானும் இந்த உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி இங்கே பேசுகின்ற அதே நேரத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களும் மக்கள் அவையில் இதே பிரச்சனை பற்றி கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கிறபோது நாம் சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறோமே தவிர மத்திய அரசும் சமாளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறதே தவிர அந்த அளவிலே மன ஆறுதல் பெறக் கூடிய வகையில்தான் இருக்கிறதே தவிர உணவுப் பிரச்சனையில் முழுத் தேவையையும் எட்டிவிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் நாலேழுக்கால் கோடி மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் வகையில், மன நிறைவு தருகின்ற வகையில் உணவுப்பிரச்சனையில் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இருக்கிற நிலைமையில் எப்படி சமாளிக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வகையிலேதான் நாம் பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் எடுத்துக்கொண்டால் கூட இந்த நிலைமை நாளுக்கு நாள் பயங்கரமாக இருக்கிறது.

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நேற்றைய ஹிந்து பத்திரிகையில் “ஃபுட் அவுட்லுக் ஃபார் எ டீகேட்” என்று அதாவது 10 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை வல்லுநர் ஒருவர் உலகம் முழுவதையும் பற்றித் தெரிந்துகொள்கின்ற வகையிலே எழுதி இருக்கின்ற அந்தப் பாங்கின் அடிப்படையிலே பார்க்கின்ற போது உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கும் என்று கருதக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கின்றது. எஃப். ஏ. ஓ என்று சொல்லப்படுகின்ற உணவு வேளாண்மைக் கழகத்திலே 147 நாடுகள் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து கவலை அடைந்திருக்கின்றது என்றும் எனவே வருகின்ற அக்டோபர் திங்கள் 1-ஆம் நாளை உணவு நாளாகவே உலக நாடுகள் எல்லாம் கொண்டாட வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கின்றன. பட்டினியாலே வாடுகின்ற பல நாடுகள் எல்லாம் இதைப்பற்றி பொறுப்போடு சிந்தித்துப் பார்த்து, நம்முடைய எதிர்காலத்தின் தேவைகளை எட்டவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் உலகப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிந்து அந்த வழிவகைகளை ஊக்குவிப்பதற்காகத்தான் இந்த நான் கொண்டாடப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் பத்தாண்டுகளிலே உலகம் புதிய தொரு யுகத்தை அடையும் என்றும் அதாவது உணவுப்பற்றாக்குறை என்பதான நிலைமை அமையும் என்றும் நிலையற்ற முறையில் விலைவாசிகள் ஏறும் என்றும் வசதி உடையவர்களுக்கும், பட்டினி கிடப்பவர்களுக்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளி விரிவடையும் என்றும் உலக உணவு வல்லுநர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அப்படி எடுத்துச் சொல்கின்றபோது பட்டினியாலே வாடுகின்ற நாடுகள் எவை என்று பார்க்கின்றபோது உலகப் படத்தை வரைந்து அதாவது Where the world's hungry live என்ற வகையிலே அதாவது பசியானது எங்கெல்லாம் தங்கி வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். பல நாடுகளைக் கோடிட்டுக்காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுமையும் வங்காள தேசம், வியட்நாம், கம்போடியா, வெனிகலா, உகாண்டா, டான்சேனியா, கென்யா, அங்கோலியா, ஜாம்பியா ஜோர்டான், சவுதி அரேபியா, ஏமன் ஈராக், சக்வேடர், பெரு போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் பசி வாழ்கின்ற அளவுக்கு, உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி இந்தியாவில் முழுக்க முழுக்க பட்டினியால் வாடுகின்ற அளவுக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது என்ற அந்தப் பாங்கிலே பார்க்கின்றபோது இங்குள்ள நிலைமையினைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் ஏதோ திறமையின்மையின் காரணமாக, எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறியதன் காரணமாக, ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது என்று கருதிக்கொண்டு இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். எங்களைக் குற்றம் சாட்டவேண்டும் ஆத்திரம் கொண்டு என்றால் அதற்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

வேறு வழியைப் பின்பற்றலாமே தவிர வேறு வகைகளைத் தேட வேண்டுமே தவிர, இந்த வகை பொருந்தாது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆக இந்தியா முழுமையிலும் இருக்கின்ற பட்டினி நிலைமை தமிழ் நாட்டிலேயும் இருக்கின்றது. நேற்று இங்கே அவர்கள் பேசுகின்றபோது இங்கே பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாத அளவுக்கு, திறமை இல்லாத அளவுக்கு, கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோன்று அங்கே மத்திய அரசு பற்றியும் குறிப்பிட்டபோது அதற்கு பதிலாக மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சரியாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

He was not a prophet but added that if the present trend continued prices would show a greater degree of deceleration.

‘நான் ஒன்றும் மகான் இல்லை இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, இருக்கின்ற சூழ்நிலையை வைத்துத்தான் தீர்க்க முடியும். உலகத்திலே பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது, உலகத்திலே விலைவாசிகள் ஏற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. உலகம் முழுவதும் பத்தாண்டுகளில் எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கின்றன. பல பொருட்களை ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்கிறோம் என்ற நிலையில் பிரச்சினைகள் வளர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. பண வீக்கத்தை கட்டுப்படுத்த முயற்சித்தோம். அது முழுவதும் முடியாமல் இருக்கின்றன’ என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

வேறொரு சந்தர்ப்பத்திலே மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொல்கின்றபோது The Government of India and economics can do only this much. The rest can be done only by the co-operation, sincerity, honesty and integrity of the people. என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய அரசும் இருக்கின்ற பொருளாதாரத் தன்மையில் இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும் இதற்கு மேல் சரிப்படுத்த வேண்டும் என்றால் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் பொதுமக்களுடைய நேர்மையான தன்மையும் சேர்ந்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல; இங்கே இருக்கின்ற நிலைமையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போது மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பொதுப் பண்டங்களை விநியோகிப்பதற்குப் பணியாசிகள் ஏறுகின்றன என்ற தன்மையின் அடிப்படையில் மக்களுக்கு இன்றியமையாத உணவுப் பண்டங்களை அனைத்தையும் மத்திய அரசும், மாநில அரசும் தமது முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்து மத்திய அரசே வெளியிடவேண்டும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு கொண்டிருக்கின்றது.

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[முற்பகல் 10.00]

நேற்று நாடாளுமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு நிதியமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்றபோது இரண்டு வகையான தன்மைகளும் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஒன்று, ஏழை எளிய மக்களுக்காக, அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலையில் உள்ள மக்களுக்காக நியாய விலைக்கடைகளை ஏற்படுத்தி குறைந்தவிலையில், பொருள்களை கிடைக்கச் செய்யும் முயற்சியும் நிலைமையும் இருந்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்றும், மற்றொரு பக்கத்தில், எல்லாப் பண்டங்களும் வெளிச்சந்தையில் கிடைக்கும் வகையில், வெளி மார்க்கெட்டில் சற்று விலை கூடுதலாக கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்கும். ஆகவே இந்த இரண்டு வகையான நிலைமையும் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று அவர்கள் கூறியுள்ளார். வெளிச்சந்தையில் கிடைக்கும் பண்டங்களை வசதி உள்ளவர்கள், அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கும் சக்திபடைத்தவர்கள் வாங்கி தங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இந்தியாவில் இருக்கிற அனைத்து மக்களுக்கும் 68 கோடி மக்களுக்கும், குறைந்த விலையில் பண்டங்களை கிடைக்கச் செய்கிற முழு பொறுப்பையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் ஓரளவு பண்டங்களை குறைந்தவிலையில் நியாயவிலைக்கடைகளில் மக்களுக்கு கிடைக்கும் படிச் செய்யலாமே தவிர, மனோப்பவி என்று சொல்லக்கூடிய அளவு எல்லாப் பொருள்களையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய முடியாது. வேண்டுமானால் பொதுவிநியோக முறையில், ஒரு விலைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒழுங்கு படுத்தவும், சீர் படுத்தவும், ஏழை எளிய மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்களை ஏதோ ஓர் அளவிற்கு கிடைக்கச் செய்யவும் பணியிலேயும் ஈடுபடலாம். அந்த நோக்கத்தோடுதான் இப்போது இந்த அரசும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்கிறபோது அதை பப்ளிக் டிஸ்டிரிப்யூஷன் சிஸ்டம், என்று சொல்லக்கூடிய ஒருமுறையின் அடிப்படையிலே தான் தமிழகத்திலே கையாளப்படுகிறது. அதன் அடிப்படையில் இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்பதற்கு முன்னாலே 5 ஆயிரத்து சொச்சம் என்று இருந்த நியாயவிலைக்கடைகளை, இன்றியமையாத பொருள்களை தமிழக மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக 17.400 நியாயவிலைக் கடைகளாக மாற்றி ஏற்படுத்தி விநியோகிக்கிற முறையை கொண்டு வந்திருக்கிறது.

அரிசியைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்த அரசு சப்ளி டிஸ்ட்ரீப்யூஷனாக இருக்கிறது. அதேபோல சர்க்கரை விநியோகத்தையும் சீராக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். லெவி சர்க்கரை தருகிற பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். சமையல் எண்ணெயை மத்திய அரசு ஒதுக்கித் தருகிற அடிப்படையில் சீராக விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஆகஸ்டு 28]

லெவி கோதுமை வருகிறபோது, விலை குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். மற்றப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், விலை அதிகமாக உயராத அளவிற்கு கட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு விநியோக முறையை கையாளுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதே போல கோதுமைப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், லெவிப் பொருள்களை அப்படியே மொத்தமாக அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து 40 சதவீதம் கொடுத்து அந்த மாவு மில்களுக்கு அப்படியே கொடுத்துவிடுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு, இன்றியமையாத பொருள்கள் மக்களுக்கு கிடைக்கவும் விலைவாசிகள் ஓரளவிற்கு கட்டுக்கடங்கியிருக்கவும், எந்த அளவிற்கு பணிகளை மாநில அரசு செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு இந்த அரசு செய்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

இன்னும் ஒரு படி அதிகமாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால், டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சிறப்புத் தரப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் சிறப்பாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலர் பல குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருக்கிறது என்று கட்டிக்காட்டினார்கள். நான் மக்களில்லை. குறைகளே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சிலர் ஆங்காங்கே சில குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள். அவைகளைக் கண்டு பிடித்து குறைகளை நீக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. அப்படியும் சில இடங்களில் தவறுகள் நடைபெறுகிறது. குற்றங்களே இல்லை. குறைபாடுகளே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவைகளைக் களைவதற்கு அரசாங்கமும் தன்னாலான முயற்சிகளை செய்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த முயற்சியில் அதிகாரிகள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த பொதுவிநியோக முறை சிறப்பாகத்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில், நேற்று பேசும்போது கூட நமது மதி பிற்குரிய நிதியமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் கூறுகிறபோது He said Tamil Nadu, Kerala, West Bengal and Maharashtra had been very efficient in implementing the public distribution scheme. என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதர மாநிலங்களைப் பார்க்கிற போது, தமிழ்நாடு, கேரளா மேற்கு வங்கம், மகாராஷ்டிரா ஆகிய நாங்கள் மாநிலங்களும் பொது விநியோக முறையில் திறமையாக பணிபுரிகின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் நான் சொல்வேன், குறைபாடு இல்லை என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், ஆங்காங்கே ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும், சிறப்பான முறையில் இந்த விநியோக முறை நடைபெற்று வருகிறது. அதன் காரணத்தால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து சிவில் சப்ளைஸ் பணியாளர்களையும் அதிகாரிகளையும், தமிழ்நாட்டிற்கு அனுப்பி சீரான முறையை கற்றுக்கொண்டு வரச் செய்யலாம் என்று கூட மத்திய அரசினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தமிழ்நாட்டில் எப்படி பொதுவினியோக முறை கையாளப் படுகிறது என்பதை ஒரு டாக்குமெண்டரி படமாகக் கூட எடுத்து மற்ற மாநிலங்களில் படமாகக் கூட போட்டு காட்டவேண்டும் என்று மத்திய அரசு இந்த அரசைக் கேட்டு, ஒப்புதலும் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக சிறப்பான பணிகளை செய்யவிருக்கிறோம். இதை நான் ஏன் எடுத்துச்சொல்கிறேன் என்றால் இயன்ற அளவிற்கு, தமிழக அரசின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி சீரிய முறையில் முடிந்த வரையில், நம் தகுதிகேற்ப நாம் செய்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் சொன்னேன்.

பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி எடுத்து சொல்கிறபோது விலைவாசியைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வு என்பது இங்கேமட்டும் உள்ள ஒருபிரச்சனை அல்ல. அகில உலக ரீதியில் இந்தியாவைப் பாதித்திருக்கிற பிரச்சனை. அகில இந்தியா என்று பார்ப்போது, அகில இந்தியாவைப் பாதிக்கும் அனைத்துப் பிரச்சனைகளும்-விலைவாசியைப் பொறுத்த அளவில் தமிழ்நாட்டையும் பாதிக்கத்தான் செய்யும்.

நெல் நம்மிடத்தில் விளைகிறது. சோளம் கம்பு, கேழ்வரகு இவை நம்மிடத்தில் விளைகின்றன. அப்படியிருந்தாலும்கூட நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசிடத்தில் தான் இருக்கிறது. பல்வேறு மாநிலங்கள் உபரி மாநிலங்களாக இருக்கின்றன. சில மாநிலங்கள் பற்றாக்குறை மாநிலங்களாக இருக்கின்றன. பற்றாக்குறை மாநிலங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நெல் விலை, கோதுமை விலை, சிமென்ட் விலை ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கிற பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு வாதாடி அதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஓரளவு நியாயமும் இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. அந்த வகையில் பார்க்கிறபோது நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது.

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'மார்ஜினல் சர்ப்ளஸ்' மாநிலமாக நம் மாநிலம் அமைந்திருக்கிறது. ஆந்திரா மிக உபரி மாநிலம். கர்நாடகா சரிசமம். கேரளா பற்றாக்குறை மாநிலம். வேறு பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஆந்திராவைப் பொறுத்த வரையில் கேரளாவைப் பொறுத்த வரையில், கர்நாடகாவைப் பொறுத்தவரையில் அரிசி உணவுப் பண்டமாக இருக்கிறது. பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களில் அது உணவுப்பண்டமாக இல்லாமல் அது விற்பனைப்பொருளாக அமைந்திருக்கிற அளவிற்கு அங்கே அமைந்திருக்கிறது. 65,000 டன் அளவிற்கு க்யூபா, கென்யா போன்ற நாடுகளுக்கு 1979-80ல் தமிழகம் உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்தது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

ஆனால் 1980-ம் ஆண்டில் வடகிழக்கு பருவக் காற்றும் தென் மேற்குப் பருவக் காற்றும் பொய்த்ததின் காரணமாக, போதிய விளைச்சல் ஏற்படாததன் காரணமாக பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, அப்படி ஏற்பட்ட பற்றாக்குறையினால் 13½ இலட்சம் டன் அளவில் நமக்கு அரிசி குறைவாக கிடைத்ததன் காரணமாக நாம் பிற மாநிலங்களை எதிர்பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்கின்றன.

மற்றப் பண்டங்கள் போன்றவற்றைப் பார்த்தாலும் கூட பெரும் பகுதி பருப்புகள் எல்லாம் பிற மாநிலங்களிலிருந்துதான் பெறவேண்டும். பிற மாநிலங்களில் அவர்கள் என்ன விலையை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அதையும், அவற்றை நாம் லாரிகளில் அல்லது ரெயிலில் கொண்டு வருகின்ற டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜையும் சேர்த்து நாம் விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பெரும்பாலான பருப்பு வகைகளோடு எண்ணெயை எடுத்துக்கொண்டால் கடலை எண்ணெய் ஒன்று தான் நம் மாநிலத்தில் நம் தேவையை நிறைவேற்றுகிற அளவிற்கு இருக்கிறது. அதில் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது குஜராத் போன்ற மாநிலங்களை எதிர்பார்த்து ஏற்படுகிற சிறிய அளவு பற்றாக்குறையை நீக்க வேண்டியிருக்கிறது. நல்லெண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் மற்ற எண்ணெய்களை எல்லாம் நாம் பிற மாநிலங்களிலிருந்துதான் எதிர் பார்க்க வேண்டும். பெரும்பாலும் கேரளாவிலிருந்துதான் தேங்காய் எண்ணெய் பெறுகிறோம். கேரளாவிலும் விலை மிக அதிகமாகக் கூடியிருப்பதால் அவர்கள் நிர்ணயிக்கிற விலையின் அடிப்படையில் அங்கிருந்து கொண்டுவந்து விற்க வேண்டிய அளவில் இருக்கிறோம். நல்லெண்ணெயை ஆந்திராவிலிருந்தும் வேறு பல இடங்களிலிருந்தும் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் பார்க்கிறபோது இந்தப் பிரச்சனையை நம்முடைய மாநிலத்தில் நாம் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிற அளவிற்கு சாதாரண மக்களுக்கு பரவலாகக் கிடைக்கிற அளவிற்கு ஒழுங்குபடுத்துகிற நிலையில், வெளிமார்க்கட்டோடு போட்டி போட்டு அதிகமான விலைக்கு போகாமல், அதிகமான விலையில் வெளிமார்க்கட் மூலம் போக மல், பார்த்துக் கொள்கிற அளவிற்குத்தான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

பண்டங்களின் விலைகள் ஏறுகின்றன என்றால் உலக நாடுகளில் எல்லாம் ரூ. 1,400க்கு விற்பனை உரம் ரூ. 2,000 ஆக உயருகிறது என்ற காரணத்தால் எல்லா வகையிலும் உற்பத்திச் செலவு ஏறுகிறது. அதே மாதிரி இரும்பு, எஃகு, சிமென்ட் ஏறுகிற நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அண்மையில் சிமென்ட் விலையை ரூ. 34-50க்கு ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அதிகமாக ஏற்றுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது மட்டுமல்ல. டீஸல், பெட்ரோல் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. இதைச் சொல்லும்போது நான் மத்திய அரசைக் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன் என்பதல்ல. பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆகவே அதை குற்றமாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இன்றுள்ள

[1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலைமையைச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள் இப்போது மத்திய அரசுக்கு 5,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டெபிஸிட் இருக்கிறது. நமக்கு 20 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டெபிஸிட் என்று சொல்கிறபோது அவர்களுக்கு 5,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டெபிஸிட் என்று வரும்போது அதைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்றால் இரண்டு மூன்று வழிகளைத் தான் பின்பற்ற வேண்டும். ஒன்று விலையை ஏற்ற வேண்டும். அல்லது பணப் புழக்கத்தை அதிகமாக விடவேண்டிவரும். பணப் புழக்கத்தை அதிகமாக விட்டுவிட்டால் பணவீக்கம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அது அதிகமான விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. நான் இதையெல்லாம் சொல்லக் காரணம் விலைவாசியேற்றத்திற்கு மத்திய அரசுதான் பெரும்பகுதி காரணமாக இருக்கிறது. பெட்ரோல், டீசல் விலை ஏறிவிட்டதால் எல்லாப் போக்குவரத்து செலவுகளும் ஏறுகிறது என்றால் வண்டிகளில் ஏற்றி வருகிற தேங்காய் விலையும் ஏறுகிறது, கத்தரிக்காய் விலையும் ஏறுகிறது. வாழைக்காய் விலையும் ஏறுகிறது, வாழை இலை விலையும் ஏறுகிறது, வாடகையும் ஏறுகிறது. அப்படி ஏறும்போது அவரவர்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாக ஏற்றிவிடுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அது ஒன்று மட்டுமல்ல. எல்லா இடங்களிலும் நாம் கட்டுப்பாட்டை விதிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பொதுவாக ரிசர்வ் பாங்கு புல்லட்டினிலே புள்ளிவிவரங்களைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே இருந்து நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்டெக்ஸ் நெம்பர் ஆப் ஹோல்சேல் பிரைசஸ் என்பதைப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்திலே திறமைக்குறைவின் காரணமாக இங்கே பண்டங்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் அரிசி காற்றிலே பறக்கிறது, மிளகாய் மிரட்டுகிறது, புளி கிளி செய்கிறது என்றெல்லாம் எதுகை மோனையோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முன்னாள் உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள்கூட ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். புளி விலை இறங்கியதற்குக் காரணம் என்ன வென்று கேட்டபோது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அழகுபடச் சொன்னார்கள்—யார் தயவிலும் இல்லை; புளிய மரத்தின் தயவினால் விலை இறங்கிற்று என்று சொன்னார்கள்.

பண்டங்களின் விலைகள் ஏறுவதற்கும், இறங்குவதற்கும் காரணங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே மட்டும் தான் விலை உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது, அந்த விலை ஏற்றம் அகில இந்தியாவையும் பாதித்து இருக்கிறது. இன்டெக்ஸ் நெம்பர் ஆப் ஹோல்சேல் பிரைசஸ் அதாவது ரிசர்வ் பாங்கு கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், எல்லாப் பொருள்களையும் சேர்த்துக் கணக்கெடுத்தால், அகில இந்தியாவிலே 1970 ஆம் ஆண்டு 100 என்று பேகிஸாக, அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இந்தப் பத்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

ஆண்டு காலத்தில் எவ்வளவு ஏறி இருக்கிறது; எல்லாப் பொருள்களும் 273 புள்ளி அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இது தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல; அகில இந்தியாவிலும் உள்ள அத்தனை மாநிலங்களும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. செய் பொருள்கள் 250 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. சர்க்கரை 490 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தப் 10 ஆண்டுகளில் 100 புள்ளியிலிருந்து 490 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. பருப்பு வகைகள் 395 புள்ளி ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. எண்ணெய் வித்துக்கள் 250 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. எரிபொருள்கள் 375 புள்ளியாக ஏறியிருக்கிறது. ஆனால் 1960 ஆம் ஆண்டில் 100 என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டால், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய கன்கியூமர் பிரைசஸ் இன்டெக்ஸ் நம்பரைப் பார்க்கின்றபோது அவர்கள் வாங்குகின்ற பொருள்களுடைய இன்டெக்ஸ் நெம்பரைக் குறியீட்டு எண்ணைப் பார்த்தால் 1960 ஆம் ஆண்டில் 100-ல் இருந்து இப்போது 410 ஆக ஏறியிருக்கிறது. அதேபோல், எந்திரத் தொழில் 425 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதுபோல், இப்போது இந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் விலைவாசி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால்—அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதை நான் மறுக்கவில்லை—விலை ஏறியிருக்கிறது அப்படி ஏறியிருக்கும்போது விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பிரைசஸ் இன்டெக்ஸ் 410 ஆகவும், எந்திரத் தொழிலாளர்கள் பொருள்களின் இன்டெக்ஸ் 425 ஆகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. இது அகில இந்தியாவையும் பாதித்திருக்கிறது. அதனால், இங்கேயும் இருக்கிறது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—எந்த அளவுக்கு பணப் புழக்கத்தையும்; பிளாக் மார்க்கெட்டையும் தடுத்து நிறுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே பார்க்கின்ற போது, எந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது? எத்தனை பர்சென்ட் போன வருஷத்திற்கும், இந்த வருஷத்திற்கும் ஏறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், அதாவது ஆகஸ்ட் 80லே இருந்து, இந்த ஆண்டு ஜூலை முடிய எவ்வளவு ஏறியிருக்கிறது என்று கணக்கு பார்த்தால் அரிசி மட்டும் 25 சதவீதம் விலை ஏறி இருக்கிறது. இந்த—ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள், இந்த 4 ஆண்டு காலத்திற்குள் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்; அது உண்மை தான். அகில இந்திய அளவிலே அரிசி விலை 25 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது. கோதுமை 40 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; உளுந்து 5.9 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; துவரம் பருப்பு 20 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; வெங்காயம் 60 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது பால் 41.2 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது; தேங்காய் எண்ணெய் 40.9 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது—இந்த ஒரு வருஷத்திற்குள் இந்த நிலைமை இங்கே மட்டும் பாதிக்கவில்லை.

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அகில இந்தியாவையும் பாதித்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அகில இந்தியாவிலும் உள்ள வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பார்க்கிறபோது, மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் தமிழகம் ஓரளவுக்கு சமாளித்து வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பெங்களூரைப் பொறுத்தவரை எடுத்துக் கொள்வோமானால் ஜனவரி 81ல் இருந்ததைவிட ஜூன் 31ல் ஏறியிருக்கிறது. ஜனவரி 81ல் 457 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 485 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 6.13 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. கேரளத்தில் ஆலவாயில் 1981ல் 424 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 456 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது, அதாவது 7.55 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஹைதராபாத்தில் ஜனவரி 1981ல் 424 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 453 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது, அதாவது 6.84 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. பம்பாயில் ஜனவரி 81ல் 409 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 450 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ 10.02 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. சென்னையில் ஜனவரி 81ல் 403 புள்ளியாக இருந்தது ஜூன் 81ல் 428 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது; அதாவது 6.2 சதவிகிதம் ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, பெங்களூர் 485 ஆகவும், ஆலவாயில் 456 ஆகவும் ஹைதராபாத்தில் 453 ஆகவும் பம்பாயில் 450 ஆகவும், சென்னையில் 428 ஆகவும் புள்ளியுயர்ந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட சமமாக வருகிறது என்றாலும் கூட அதையும் ஓரளவு சமாளித்து மற்றைய மாநிலத் தலைநகரோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இங்கே குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிகியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் கூட இந்தேதான் ஆலாகப் பறப்பது மாதிரியும் மற்ற இடங்களில் நிலைத்து நிற்கிறது என்றும் சொல்ல முடியாது. அரிசியின் மொத்த விலை குவிண்டாலுக்கு 19-8-81ல் 325 ரூபாய் சென்னையில் 280 ரூபாய் அந்த வகையில் குறைந்திருக்கிறது இங்கே.

1979-80ல் தமிழ்நாட்டில் அரிசி உற்பத்தி 58 லட்சம் டன்னாக இருந்தது 1980-81ல் வறட்சியின் காரணமாக 39.75 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி கிடைத்தது. கிட்டத்தட்ட 18.25 லட்சம் டன் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. இந்தக் குறைவை ஈடுசுட்டும் தன்மையில் நாம் இருக்கிறோம். பொதுவாக ஜூன் ஜூலை, ஆகஸ்டு, செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதங்கள் எப்போதும் நலிந்த மாதங்கள் என்று பெயர் பெற்றவை. உற்பத்தி மார்க்கட்டுக்கு வரமுடியாத நிலைமை இருக்கும். எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எடுத்துப் பார்த்தாலும் எந்த ஆண்டிலும் விலைவாசி ஏற்றம் இந்த குறிப்பிட்ட மாதங்களில் இருக்கும், ஜனவரி, பிப்ரவரி, மாதங்களில் இறங்கும்.

1978-79-ல் கூட நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக மாதம் ஒன்றுக்குக் கொடுத்த அரிசியின் அளவு பத்தாயிரம் அல்லது பதினோராயிரம் டன் தான், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

அவர்கள் கணக்குப்படி பார்த்தால் கூட ஒரு கோடியே ஒன்பது லட்சம் குடும்ப அட்டைகளை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் 11,000 டன் அரிசிதான் நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் நாம் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி விற்கிற விலைக்கு வெளி மார்க்கட்டிலே அரிசி கிடைத்திருக்கிறது, அப்படி வெளி மார்க்கட்டில் அதே விலைக்கு அரிசி வாங்கலாம் என்ற நி.லயில் 1979 ஜூன் ஜூலை மாதங்களில் 11,000 டன் அரிசிதான் விநியோகித்திருக்கிறோம். ஆனால் வறட்சி ஏற்பட்டு வெளி மார்க்கட்டில் அரிசி விலை ஏற ஏற விலையைக் குறைத்து சாதாரண அரிசி கிலோ ரூ.1.75 காசுக்கும். அடுத்த ரகம் இரண்டு ரூபாய்க்கும், அடுத்த ரகம் ரூ. 2.10 காசுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது, வெளி மார்க்கட்டில் அரிசி கிலோ ரூ. 3, ரூ. 3.10 காசு, ரூ. 3.40 காசு, ரூ. 3.60 காசு என்று விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதால் நியாய விலைக் கடைகளில் குடும்ப கார்டுக்கு அரிசி வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கூட இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். வெளியிலும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளில் குறிப்பிட்ட விலையில் விற்பது வெளிகடைகளில் பண்டங்களின் விலை குறைந்து விற்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் என்று சொல்லி நாவைந்து கடைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதுதான் நம்முடைய நோக்கம். நியாய விலைக் கடைகளில் உள்ள விலை வெளிக் கடைகளில் விற்கிற விலையைக் கட்டுப்படுத்த, கீழே இறங்கச் செய்ய வழி வகுக்கிறது என்றால் அது நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அந்த வகையிலே தான் நாம் நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுத்து வந்த அரிசியின் அளவு 11,000 டன்னாக இருந்தது. வெளியில் விலைவாசி பெருப் பெருக இப்போது 75,000 டன் அளவுக்கு அரிசி நியாய விலைக்கடைகளில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[முற்பகல் 10.20]

அப்படிப்பட்ட நிலை வருகின்ற பொழுதுதான் முடைய இருப்பிலே இருப்பது போதாது. மத்திய அரசு திங்களொன்றுக்கு ஒரு லட்சம் டன்னாவது தரவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி வற்புறுத்திக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் அவர்களிடம் ஒரு லட்சம் தர வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அவர்கள் 60 ஆயிரம், 50 ஆயிரம், 40 ஆயிரம், 35 ஆயிரம், 55 ஆயிரம் என்ற அளவுக்குத்தான் தருகிறார்கள். அதை கூட்டியாவது பிறகு சேர்த்துத் தருகிறார்கள் என்றால் இல்லை அந்த அந்த மாதத்தோடு கணக்காசரியாகப் போய்விட்டது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். நான் மத்திய அரசை அதற்காக குற்றம் சொல்லவில்லை, காரணம் அவர்களுக்கு அவர்களிடம் இருப்பதைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டிய அளவிலே அந்த அளவிற்குத்தான் இருப்பு இருக்கிறது ஆகவே அந்த அளவுக்குத் தான் தர முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை வைத்துப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் இந்த மாதம் 40 ஆயிரம் டன்னை 50 ஆயிரம் டன்னாக

1961 ஆகஸ்டு 28]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆக்கியிருக்கிறோம். அரிசிக்குக் கூடுதல் விலை கொடுத்தாலும் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, ஆனால் அரிசியே இல்லை அரிசிக்குத் தட்டுப்படாமல் இருக்கிறது, அரிசி கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது என்ற அவலக் குரல் தமிழகத்திலே ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே, ஒரிசாவிலே மத்திய பிரதேசத்திலே, பஞ்சாபிலே, உள்ள அரிசியை வாங்கித் தாருங்கள், நாங்கள் வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்ற முறையிலே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். எதற்காக என்றால் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான். பஞ்சாபிலிருந்து 10 ஆயிரம் டன் தருவதாகச் சொன்னார்கள் அதற்காக நாம் நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக 50 லட்சம் ரூபாயும் முன்பணமாகக் கட்டிவிட்டோம். அவர்களும் அரிசியைத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதைக் கொண்டு வருவதற்கு வேகன்கள் கிடைக்கவில்லை. கோதுமையை நகர்த்துவதற்கு வேகன்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்குத் தர முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நானும் மத்திய அரசிடம் அங்கே சென்றிருந்தபோது எடுத்துச் சொன்னேன். இங்கே மத்திய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்களிடம் பேசியபோது வேகன்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். எப்படியாவது 10 ஆயிரம் டன்னைக் கொண்டு வருவதற்காவது வேகன்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. அவர்களும் 4.5 மாதங்கள் காத்திருந்துவிட்டு 50 லட்சம் ரூபாயை திருப்பியனுப்பி விட்டார்கள், ஆகவே அந்த 10 ஆயிரம் டன்னும் நமக்கு வரவில்லை. ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து அரிசி வாங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்தோம். ஆந்திரப் பிரதேச முதல்வர் அவர்களும் அங்கே உள்ள உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பெருந்தன்மையோடு நமக்கு 1 லட்சம் டன் அரிசி தருவதாகச் சொல்லி, இருபதாயிரம் டன் அளவுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டும் தருகிறேன் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போதும் அங்கேயும் சிப்பல் சங்கடங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனாலே அவர்களுக்கு வாங்கித் தருவதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூடுமான வரையில் அரிசியைக் கொண்டுவந்து அடக்கவிலைக்கு விற்க வேண்டுமென்ற முறையிலே ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. திரு கருப்பையா அவர்கள் பேசியபோது சென்ற ஆண்டு மகசூலின்போது கொள்முதல் போதுமான அளவுக்குச் செய்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்று சொன்னார்கள். இந்திய அரசு அப்போது விலை 105 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருந்தார்கள். அப்போது வெளி மார்க்கட்டிலே ஔலை 120, ரூபாய் 125 ரூபாய் என்ற அளவுக்குப் போய்விட்டது தான் காரணம். மத்திய அரசாங்கமும் கொள்முதல் செய்யப்போனது, நாமும் கெள்முதல் செய்யப்போனோம். வெளிமார்க்கட்டிலே விலை அதிகமாக இருந்த

[டரக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

தால் இரண்டு பேர்களுக்குமே விவசாயிகள் விற்க முன்வரவில்லை. 10, 15 ரூபாய் அதிகமான விலையைப் பெறுகின்ற முறையிலே வெளி மார்க்கட்டிலே விற்று விட்டார்கள். ஆனால் வறட்சி நிலைமை வந்ததற்குப் பிறகு நியாயவிலைக் கடைகளிலே வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக 40 சதவீதம் லெவி தரவேண்டுமென்று சொல்லி அடக்க விலைக்கு 105 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அந்த முறையிலே வாங்கினோம். அதனால் ஏற்படுகிற இழப்புகளை மீதியை அவர்கள் வெளிச் சந்தையிலே விற்பதன் மூலமாகப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அதனால் வெளிச்சந்தையிலே விலை கூடுதலாக ஆகியிருக்கிறது. வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரைக்கும், 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே லெவி போடப்பட்டது, சில சமயங்களிலே அவசியம் ஏற்படுகிற போது லெவியைப் போடுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்போதும் கூட லெவி போட்டு வாங்குதவன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் கஷ்டம் தான் ஏற்படும். சென்ற ஆண்டு 130 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். இந்த ஆண்டு 150 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்த குழுவினர் 115 ரூபாய் வரை தான் கொடுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்தார்கள். அந்த விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது. இப்போது வெளிமார்க்கட்டிலே 180 ரூபாய் 190 ரூபாய் அளவுக்கு விலை போய்விட்டது. நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக அரிசி வழங்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கின்ற காரணத்தினால் கொடுக்கிற அரிசியின் அளவை குறைக்க வேண்டிய நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டது.

உச்சகட்டமாக 20 கிலோ என்றும், ஒரு கார்டுக்கு ஐந்து ஐந்து கிலோ என்றும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கொடுத்த நிலையை மாற்றி, பெரியவர்களாக இருந்தால் ஒரு கிலோவும், சிறுவர்களாக இருந்தால் அரை கிலோவும் என்று கொண்டு வருவதன் காரணம் நாம் இருப்பதைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான்.

நாம் கேட்கின்ற அளவிற்கு ஒரு இலட்சம் டன் வருமே யானால் இந்த அளவை ஒரளவுக்கு நாம் கூட்டியும் கூடக் கொடுக்க முடியும். எல்லா மாவட்டங்களிலும் எல்லாக்கார்டுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதன் காரணமாக இதைச் செய்ய நாம் முற்படுகிறோம்.

ஜனவரியிலிருந்து ஜூலை வரையில் மத்திய சர்க்காரினிடத்திலே நாம் கேட்டது 6,25,000 டன்; ஆனால் கிடைத்தது 2,58,955 டன்தான். ஒரிசா அந்திரா மத்திய பிரதேசத்திலிருந்து நாம் வெளிமார்க்கெட்டிலிருந்து வாங்கியது 73,000 டன். நாம் கேட்கின்ற அளவிற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்குமேயானால் நாம் இதனுடைய அளவைக் கொஞ்சம் அதிகமாக ஆக்கலாம்; அல்லது குறுவை வந்ததற்குப் பிறகு கொள்முதல் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைத்து அதிகமாக வருமேயானால் அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் கொஞ்சம் கூடுதலாக ஆக்கலாம்.

1981 ஆகஸ்ட் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நான் மற்றொன்றையும் கூறுகிறேன். மக்களின் தேவைகள் முழுவதையும் நிறைவேற்றி வைக்கின்ற பொறுப்பை நியாய விலைக் கடைகளோ அல்லது நுகர்பெருாள் வாணிபக் கழகமோ ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஓரளவுக்கு மக்களுக்குச் சகாயம் செய்யும் அளவிற்குத்தான் இருக்கின்றன, பற்றாததை. மேற்கொண்டு வேண்டிதை வெளிமார்க்கெட்டிலிருந்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால்தான் இந்த நிலைமையிருக்கிறது. எனவே அவர்களே முழுப் பொறுப்பையும், முழுக்கார்டுக்கும் தருகின்ற நிலை இல்லை.

கோதுமையைப் பொறுத்தவரையிலேயும் அதே நிலைதான். கோதுமையைப் பொறுத்தவரையிலே 19-8-81 ஆம் நாளன்று மொத்த விலையைக் குவிண்டாலுக்குக் கணக்கிட்டால் சென்னையில் 225 ரூபாய்; பம்பாயில் 225 ரூபாய்; டெல்லியில் 172 ரூபாய். அது கோதுமை விளைகின்ற மாநிலமாக இருப்பதால் அங்கே கோதுமையின் விலை குறைவாக இருக்கிறது. நாம் ஒவ்வொரு குடும்பக் கார்டுக்கும் ஒரு கிலோ கோதுமை தருவதாக வைத்துக்கொண்டாலும்கூட நமக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 10,900 டன்கள் வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசு நமக்கு அனுப்புவதோ 3,000 டன்கள்தான்; சென்ற மாதம் 4,000 டன்களாக ஆக்கினார்கள். 10,000 டன்களாவது கொடுப்பார்களேயானால் ஒவ்வொரு கார்டுக்கும் ஒரு கிலோ தரலாம்.

ஆனால், எல்லோருமே கோதுமை வாங்குவது இல்லை. சிலபேர் வாங்குகிறார்கள். கோயம்புத்தூர், சென்னை போன்ற பெருநகரங்களில் கோதுமை வாங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 2 கிலோவிவிருந்து 5 கிலோவிற்கு மேல் போகாமல் கொடுக்கலாம் என்று கொடுக்கிறோம். பல கிராமங்களில் அரிசியைத்தான் வாங்குகிறார்களே தவிர கோதுமை வாங்குவதில்லை. ஆகவேதான் நாம் பரவலாக, தேவையை யொட்டி, கொடுக்கிறோமே தவிர ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கிலோ ஒன்று வைத்துவிடுவோமேயானால் அதற்கே நமக்கு 10,900 டன்கள் தேவைப்படும். இரண்டு கிலோ முதல் ஐந்து கிலோ என்று போட்டிருப்பதற்குக் காரணமே, அதுவரைக்கும் கொடுக்கலாம், வசதி வாய்ப்பு ஏற்பாட்டால் கொடுக்கலாம் என்ற அளவிற்குத்தான் வைத்திருக்கிறோம்.

அதேமாதிரி கோதுமை, உருளை மாவு பொறுத்தவரையில் 31 உருளை மாவு ஆவைகள் நம்மிடத்திலே இருக்கின்றன. ஏழெட்டு மாதங்களுக்கு முன்வரையிலேயும் 65,000 டன்கள் என்று இருந்தது. மைதா, ரவா உற்பத்தி செய்வதற்கு, திடெரென்று 30,000 டன்களாகக் குறைத்து விட்டார்கள். இவ்வாறு 30,000 டன்களாகக் குறைத்துவிட்ட காரணத்தினாலே அதிலே 60 சதவீதம் ரவா, மைதாவை எடுத்து குடும்ப அட்டைகளுக்குத் தரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்றியமையாத பேக்கரி போன்ற ரொட்டி, பன் போன்றவற்றைச் செய்வதற்கு நாம் குறிப்பிட்ட விலையில் தர வேண்டியிருப்பதன் காரணமாக ஓரளவுக்குத்தான் அதை தரமுடிகிறது. நாம் அதிகமாகக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அண்மையிலே கிட்டத்தட்ட 250 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கோதுமையை வெளிநாட்டிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டிய நிலைக்கு இந்தியா இருக்கிறது. ஆகவே, அதிக அளவிற்குக் கோதுமை தருவதற்கில்லை, இருப்பதை வைத்துச் சமாளியுங்கள் என்றுதான் கூறுகிறார்கள்.

அதைப்போன்று, சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, இப்பொழுது ஓரளவுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக, பதுக்கி வைத்திருந்தவர்கள் இப்பொழுது இரண்டுவார காலமாக வெளியே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பம்பாய் போன்ற மார்க்கெட்டிலேயெல்லாம் ஓரளவுக்கு விலை இப்பொழுது இறங்கியிருக்கிறது. ஆனாலும்கூட லெவி சர்க்கரையை ஏற்கனவே 2.85-க்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த நாம் இப்பொழுது 3 ரூபாய் 50 காசுக்குத் தந்து கொண்டு வருகிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வெளிச்சந்தையில் 7 ரூபாய் 50 காசு, 7 ரூபாய் 25 காசு, 6 ரூபாய் 50 காசு, 6 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு நாம் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் சார்பாகத் தந்தோம்.

இப்படியாகத்தான் சோளம், கம்பு போன்றவற்றை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட நம்முடைய மாநில விலைகள் அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. நேரமில்லாத காரணத்தினால் அந்தப் புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் நான் விடுகிறேன்.

துவரம்பருப்பைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மகாராஷ்டிரா, மத்திய பிரதேசம், ஆந்திரா, உத்திரப் பிரதேசத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

உளுந்தைப் பொறுத்தவரையிலும் ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா, குஜராத், ஒரிசாவை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

பாசிப்பயிரைப் பொறுத்தவரையிலும் ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா, ஒரிசா, இராஜஸ்தானை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

கடலைப் பருப்பைப் பொறுத்தவரையிலும் பீகார், பஞ்சாப், அரியானா போன்ற உற்பத்தி மாநிலங்களை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

அங்கே விலையேறுவதன் காரணமாக இங்கேயும் ஏறுகிறது. அதையும் ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலைமையையும் நாம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம்.

கடலையெண்ணெயும் அந்த அளவிற்குத்தான் விலைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபொழுது கிட்டத்தட்ட ஒன்றாக வருகிறது, ஓரளவுக்குக் கணிசமாகக் கீழே இருக்கிறது.

மண்ணெண்ணெயைப் பொறுத்தவரையிலும் 30,000 மெட்ரிக் டன் தான் நமக்கு தருகிறார்கள். அந்த 30,000 மெட்ரிக் டன்னைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி 50,000 மெட்ரிக் டன்னாகத் தருவார்களேயானால் தாராளமாகத் தரலாம்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(முற்பகல் 10-30)

இப்பொழுது நாம் வைத்திருப்பது 17,400 கடைகள். அவற்றின் மூலமாக சென்னை, அதன் புறநகர் பகுதியில் ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு 10 லிட்டர் தரும்படியாகவும், நகராண்மைக் கழகப் பகுதியில் 6 லிட்டர் தரும்படியாகவும், நகரப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் 5 லிட்டர் தரும்படியாகவும், கிராமப் பகுதிகளில் 3 லிட்டர் தரும்படியாகவும் கூறியிருக்கிறோம். அவை தவிர, 2,523 சில்லறை மண்ணெண்ணெய் வியாபாரிகள் ஒவ்வொரு வருக்கும் 500 குடும்ப கார்டுகளை ஒப்படைத்து, அவர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று மண்ணெண்ணெய் விநியோகித்து வருகிறோம். சென்னைப் புற நகர் பகுதியில் கை வண்டிக்காரர்களுக்கு 100 லிட்டர்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்குக் கொடுத்து ஒரு நாளுக்கு 2 லிட்டர்க்கு மேற்படாத அளவுக்குத் தரலாம் என்று அவர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் தந்திருக்கிறோம். மாவட்டப் பகுதியிலே 50 லிட்டர் கைவண்டிக்காரர்களுக்குத் தந்து அவர்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இதனுடைய அளவு கொஞ்சம் அதிகமானால், ஓரளவு செம்மைப்படுத்தி, சீர்படுத்த முடியும். மத்திய அரசையும் நான் குறை சொல்லவில்லை.

அரிசியைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்கின்றபொழுது, மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் எப்பொழுது கடைக்குப் போயிருப்பார் என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அவர் கடைக்குப் போகவோ, சாமான்கள் வாங்கவோ, உடம்பு வளையுமா, நெளியுமா என்று எனக்குச் சந்தேகம்தான். ஆனால் அப்படிப் பட்ட அரிசியை வாங்கி, நின்று அவர் கஷ்டப்படுகிறார் என்று சொல்ல முடியாது. அவருடைய பள்பளப்பு, மிலுமினுப்பு பார்த்தாலோ, அவருடைய தன்மையைப் பார்த்தாலோ, அவருடைய கவலையற்ற தன்மையைப் பார்த்தாலுங்கூட, பட்டினியோ, வாட்டமோ அவருக்கு இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : நாவலர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல, நியாயவிலைக் கடை அரிசியை சாப்பிடாத காரணத்தால் திரு. துரைமுருகன் கொஞ்சம் நல்ல நிலையிலே இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், நியாய விலைக் கடைகளிலேதான் வாங்கியிருக்கிறேன் என்று சொன்னார், அதனால்தான்.

திரு. துரைமுருகன் : அந்த அரிசி விற்கப்படுவது நியாயவிலைக் கடையில்தான். என்னுடைய தொகுதியிலே காரை என்கிற நியாயவிலைக் கடையிலிருந்துதான் அந்த அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலேகூடச் சொல்லியிருந்தேன். அவர் அந்த அரிசி விநியோகத்தை நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார். இருந்தாலும் விநியோகத்தில் இன்னும் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், இப்பொழுது வழங்குகிற 75,000 டன்னும் அப்படி இல்லை. எல்லா டெங்கிலும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் சில இடங்களிலே எப்போதும் உண்டு. இதே அவையிலே, டெக்னிக் கலர் அரிசியை, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தபொழுது கொண்டு வந்து காட்டியிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும்போதும் கொண்டு வந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் இல்லாமல் இல்லை. 75,000 டன் கொடுக்கின்றபொழுது, ஆலையிலே உற்பத்தி யாளர்கள் அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்புகின்றபொழுது, கெட்ட, குறைபாடுகள் உடைய அரிசியை சேர்த்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். எது, எது என்கே போகிறது என்று தெரியாது. அப்படி போகிறது என்று தெரிகின்றபொழுது, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நாம் அவ்வப்போது குறிப்பிடுகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் அரிசியைக் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள். எப்படித் தேடிக் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. இருந்தாலுங்கூட ரேஷன் கடையிலே இருப்பதாகவே வைத்துக் கொள்வோம். இருக்கக்கூடும், இருக்கிறது, நான் மறுக்கவில்லை. இராமநாதபுரத்திலே கூட இருக்கிறது என்று நேற்று காட்டினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி கூட ஒரு தடவை என்னிடம் வந்து, கோடம்பாக்கம் பகுதியிலே, டிரைட்புரத்திலே ஒரு கடையிலே அரிசியோடு சேர்த்து கற்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று காட்டினார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடும். உடனே உத்தரவிட்டு, அந்த மூட்டைகள் அகற்றப்பட்டு நல்ல அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியபடி நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. எல்லா கடைகளிலும் அப்படி இருக்கிறது என்ற முடிவிற்கு வர வேண்டாமென்றுதான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இராமநாதபுரத்தில் கெட்ட அரிசி கொடுத்தால் அதை எடுத்து விட்டு நல்ல அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். எங்கெங்கு கெட்டுப் போன, நாற்றம் அடிக்கின்ற அரிசியைத் தருகிறார்களோ, அங்கு, அதை நீக்கிவிட்டு நல்ல அரிசியைத் தரவேண்டுமென்று நாங்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். அதற்கான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

இதிலே இன்னொன்றையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரையும் குற்றம் சாட்டுவதற்காகச் சொல்ல வில்லை. சாதாரணமாக நடப்பதுதான். 75,000 டன் தருகிற பொழுது, சிலபல மூட்டைகளை இடையில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அந்த அரிசி நான் தயாரித்தது அல்ல, நாங்கள் தயாரித்ததும் அல்ல. வட ஆற்காடு மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் ஆகியவற்றிற்கு மத்திய அரசாங்கம் அனுப்புகிற அரிசியைத்தான் நாங்கள் அனுப்புகிறோம். மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுடைய கோடவனுக்கு ஆந்திராவிலே இருந்து அனுப்பி, அது துரைமுருகன் ஊருக்கு வந்திருக்கிறதே தவிர, அதற்கு நான் பொறுப்பல்ல. அதற்காக மத்திய அரசு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தை நான் குற்றம் சாட்டவில்லை.

1981 ஆகஸ்டு 28]

திரு. என். பழனிவேல் : தமிழ்நாட்டிலே எந்த கோடவுனிலும் அரிசி அது மாதிரி இல்லையா? தமிழ்நாட்டிலே, இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதுதான் பாய்ன்ட்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே சொன்னேன், அது மாதிரி இருக்கக்கூடும் என்று. இப்பொழுதும் இருக்கிறது என்று நான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன், ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சார்பாக வாதாட மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரவேண்டாம். இருக்கிற நிலைமைகளைச் சொன்னேன். நான் உப்பொழுதே சொன்னேன். ராவ் பிரேந்திர சிங்கைக் குற்றம் சாட்டவில்லை. மத்திய அரசாங்க நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைக் குற்றம் சாட்டவில்லை.

எதிர்பாராதவிதமாக இப்படி நடந்து விடுவதும் உண்டு. 80 ஆயிரம் டன் வருகிறபோது சிலபேர் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். ராவ் பிரேந்திர சிங்குட அல்ல. மத்திய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் சென்று ஒவ்வொரு மூட்டையையும் பார்த்துப் பார்த்து ஏற்றுமதி செய்யவா முடியும். இப்படி தவறாக இவைகள் வந்துவிடுகின்றன என்பதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர, அதற்கு நான் பொறுப்பு, இந்த அரசு பொறுப்பு என்று சொல்லப்பட்டதற்காக சொன்னேனே தவிர எங்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மத்திய அரசுக்கும் கஷ்டம் உண்டு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் உண்டு.

திரு. ரா. பெரியசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு கொடுக்கிற கடைகளிலே இந்த அரிசி இருக்கிறதா இல்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே ஒப்புக்கொண்டு விட்டேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் இருந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதியழகன் அவர்கள் கூட அங்கே இரண்டு இட்டிலியைக் காட்டிய போதும் நாங்கள் இங்கே இருந்திருக்கிறோம். தி.மு.க. காலத்திலும் காண்பித்தார்கள். இப்போதும் காண்பித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சென்ற கூட்டத்திலேயும் காண்பித்தார்கள். அவையிலே மட்டுமல்ல, தனியாகவும் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) நான் முதலிலேயே இருக்கின்ற நிலைமையை விளக்குகிறேன் என்று சொன்னேனே தவிர, குற்றம் சாட்ட அல்ல என்றும் சொன்னேன். யாரையும் குற்றம் சாட்ட அல்ல. இயேசு கூட 12 பேர்களை நம்பினார். அதிலே ஒருவன் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டான். இப்படி நாங்கள் எத்தனையோ வியாபாரிகளை நம்ப வேண்டி இருக்கிறது. எத்தனையோ ஆலைக்காரர்களை நம்பிக்கொண்டிருக்க வேண்டி இருக்கிறது. எப்படியோ தவறுகள் ஏற்படுகின்றன.

ஆகவே மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆத்திரப் படத் தேவையில்லை. இப்போது நான் அவையிலே மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் சேர்த்துதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு வெங்கட்ராமனுக்கும் சேர்த்துதான் பேசிக்

[டபக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

கொண்டிருக்கிறேன். அகில இந்தியாவின் நிலைமையைத்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் சார்பாகவும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிலைமையை நாம் சமாளிக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, அந்த அரிசி மாற்றப்படவேண்டியதுதான். நேற்றுக்கூட ஒரு உறுப்பினர் இராமநாதபுரத்தில் இருந்து கொண்டு வந்து காண்பித்தார். அதை உடனடியாக மாற்றச் சொல்லி இருக்கிறேன். சில இடங்களிலே வந்துவிடும் அதை மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவிலேயே மிகவும் தாழ்வான அளவுக்கு வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே அதிகமான அளவுக்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கேதான் இருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அந்த நிலை இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டார்கள். பொதுவாக என்ன கருதப்படுகிறது என்றால் 'பாவர்டி லைன்' என்பதற்கு பொதுவாகப் பத்திரிகையிலே வறுமைக் கோடு என்று போடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே சொல்ல வேண்டும் என்றால் 'லைன் ஆப் பாவர்டி' என்று வருகிறபோது 'ஏழ்மைக்கோடு' என்றுதான் வரும். 'லைன் ஆப் டெஸ்டிஷன்' என்றால் வறுமைக்கோடு, லைன் ஆப் சிவியர் டெஸ்டிஷன் என்றால் கடுமையான வறுமைக்கோடு என்று வரும். அமெரிக்காவில் கூட லைன் ஆப் பாவர்டிக்குக் கீழே 29% இருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டினுடைய கணக்கு, அந்த நாட்டினுடைய வழக்கத்திற்கு அந்த நாட்டினுடைய கணக்குப்படி 29% இருக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. அங்கே கூட 1979-80 அடிப்படையாக வைத்து ஏழ்மை கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் கணக்குப்படி, தனி நபர் மாத செயல்திறன் சிற்றூரில் 76 ரூபாய்களும், நகர்ப்புறங்களில் 88 ரூபாய் செலவிடும் செயல்திறன் இருக்கிறது. 5 பேர்கள் ஒரு குடும்பத்தில் இருந்து 4 பேர்கள் சம்பாதித்தால் தனிக் கணக்காக இருக்கும். அதற்குக் கீழே இருக்கிற ஏழைகள் அத்தனை பேர்களும் வாடி வறுமையுற்று. சாகக் கிடக்கிறவர்கள் என்ற பொருளுக்கு வந்து விடக்கூடாது ஏழ்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். லைன் ஆப் டெஸ்டிஷன், வறுமைக்கோடு 18% என்று கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். சிவியர் டெஸ்டிஷன் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 11 சதவீதம் என்று கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழ்மைக் கோட்டினுடைய அளவைப் பார்க்கிறபோது மொத்த மக்களிலே ஒரிசாவில் 66.40 சதவீதம் ஏழ்மைக் கோர்ட்டுக்குக் கீழே இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10.40]

திரிபுராவில் 59.23 சதவீதமாக இருக்கிறது; உத்தர பிரதேசத்திலே 59.09 சதவீதமாக இருக்கிறது. மத்திய பிரதேசத்திலே 57.73 சதவீதம், பீகாரில் 57.49 சதவீதம் மேற்குவங்காளத்தில் 52.54 சதவீதம், தமிழ்நாடு 52.12 சதவீதம் ஆக தமிழ்நாடு 6-வது இடத்திலே மேலேயிருந்து கீழாக வருகிறது கடைசியிலே இங்கே பார்ப்போமானால், பஞ்சாப், அரியான தான் மிகக் கீழே இருக்கிறது. பஞ்சாப் 15.13 சதவீதம் ஏழ்மை கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிறது.

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வாழ்க்கைத்தரம் உயருகிற போது, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் போட்டு அதன் மூலம் வாழ்க்கைத் தரமும், வருமானமும் உயர்கிற போது மிகச் சிறப்பான நிலை அடையும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டினுடைய அளவு அகில இந்திய சராசரி 48.2 ஆகத்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது காட்டுகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அரிசி மட்டும்தான் தருகிறோம், வேறு எதுவும் தரப்படுவதில்லை என்ற நிலை இல்லை. பொதுவாகச் சொல்வதேன் 1979-80-லே மற்றைய பொருள்கள் எல்லாம் சேர்த்து 18 கோடிக்கு கூட்டுறவு கடைகளின் மூலமும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் 10.91 கோடி ரூபாய் அளவிற்கும் மொத்தம் 28 கோடியே 91 இலட்சம் அளவிற்கு—இந்த நியாய விலை கடைகள் மூலம் நாம் பல பொருட்களை வழங்குகிற முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறோம். 1980-81 லே பல பொருட்களை 49 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நாம் விற்பனை செய்திருக்கிறோம். எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தான் செய்கிறோமே தவிர தேவை முழுவதையும் நிறைவேற்றுகிற நிலைமை இல்லை. வெளி மார்க்கெட்டிலே கிடைப்பதை ஒழுங்குப் படுத்துவதற்குதான் நாம் இதை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதைப் போல வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிற பல்வேறு லைசென்ஸ் முறைகளால் அவதியுறுகிறார்கள். அதை ஒரு லைசென்ஸ் முறையாக கொண்டு வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இதை ஏற்கெனவே வணிக வரிச் சங்கங்கள் அரசுக்கு எழுதி, இந்த அரசு இதுபற்றி முடிவு செய்து, வர்த்தக துறை ஆணை ஒன்று 'சிங்கள லைசென்ஸ்' ஆர்டர், எல்லா பொருள்களையும் சேர்த்து ஒரு லைசென்ஸாக பெறலாம் என்று அளித்து, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அதனுடைய ஒப்புதலை கேட்டிருக்கிறோம். இதில் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலை பெறவேண்டியிருக்கிறது. அதில் சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய் தவிர மற்ற பொருள்களுக்கு ஒரே லைசென்ஸாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிற்கு குறிப்பிட்டு காட்டியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகிற போது கடைகளுக்கு 30 சதவீத சர்க்கரை தான் நாம் விநியோகிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் 100-க்கு 100 எல்லா காட்டுகாரர்களும் சர்க்கரை வாங்க வருவதில்லை. 80 சதவீதம் நாம் தருகிறோம். மேற்கொண்டு தேவைப்படுமானால் மீதி 20 சதவீதத்தையும் தரலாம் என்று நான் வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலை தான் இருக்கிறது.

திரு துரைமுருகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 80 சதவீதம் கொடுத்துவிட்டு மீதி 20 சதவீதம் தேவையென்று டி.என்.ஐ.யில் எழுத வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் கேட்கும் 20 சதவீதம் கொடுத்ததில்லை என்பதால் நான் சுமைதாங்கி,

[திரு. துரைமுருகன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

பாதவிழி, திருப்பாக்கடல் போன்ற பல ஊர்களில் தரப்படவில்லை என்பதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். அவசியமில்லை, கொடுக்கப்படுமென்றால் நான் வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 80 சதவீதம் தான் தரவேண்டும் என்பதில்லை. பல இடங்களில் கார்டுகள் முழு அளவிற்கு வருவதில்லை. அதுபோன்ற இடங்களில் கார்டுகளுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லி அதில் பல கேடுகள் நடைபெறுவதாக தகவல்கள் வந்தால்தான் 80 சதவீதம் என்றும், பிறகு 20 சதவீதம் தரலாமென்றும் இருக்கிறது. எங்கேயாவது 80 சதவீதம் செலவழிந்து மேற்கொண்டு கார்டுகளுக்கு 20 சதவீதம் தேவையென்று இருக்குமானால், அதைத் தருவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்.

அதேபோல ரெவின்யூ கிராமங்களில் நியாயவிலை கடைகள் என்று சொல்லிவிட்டு, ரெவின்யூ கிராமத்தில் நியாயவிலைக் கடை வைக்கவில்லை என்று ஒரு புகாரை மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் கட்டிக்காட்டினார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு 12 ஆயிரம் ரெவின்யூ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. நாம் 17,400 நியாய விலைக் கடைகளை வைத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிற சாம்பசிவபுரம் ரெவின்யூ கிராமமே அல்ல. அதனுடைய ரெவின்யூ கிராமம் என்பது அருங்குன்றம், அருங்குன்றத்திலே நியாயவிலைக் கடை இருக்கிறது. இதிலே கிட்டத்தட்ட 300 பேர்கள் கார்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அருங்குன்றத்திலே இருக்கிற நியாயவிலைக் கடையிலே போய் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ரெவின்யூ கிராமத்தில் நியாய விலைக் கடைகள் இல்லாமல் இல்லை. 12 000 ஹெக்டேய்டிற்கு 17,400 கடைகள் வைத்திருக்கிறோம்.

கடந்த 5 மாதங்களாக நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக வழங்கப்பட்ட பொருட்களின் அளவைப் பார்த்தால், 2,81,000 டன் அரிசி வழங்கியிருக்கிறோம்; 18,000 டன் கோதுமை வழங்கியிருக்கிறோம்; பாமோலின் 17,401 டன் வழங்கியிருக்கிறோம்.

பாமோலின் எண்ணெய் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். மே மாதம் இறுதியிலிருந்து ஜூன், ஜூலை ஆகிய இரண்டு மாதங்களுக்கு பாமோலின் எண்ணெய் சப்ளை இல்லை. இந்த மாதங்களில் பாமோலின் எண்ணெய் சென்னையில் இருக்குமதி இல்லை; கப்பல் வரவில்லை. ஆகையால் கிடைக்கவில்லை. இப்போதுதான் மறுபடியும் கிடைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது; வந்தபிறகு கொடுப்போம்.

திரு. அ. ரகுபதிசாமி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் வெள்ளை அறிக்கையில் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அதை விட்டுவிட்டு மற்றவைகளைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, எதைப் பேச வேண்டும், எதைப் பேசக்கூடாது என்பதை என்னுடைய முடிவிற்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ளை அறிக்கையில் இருப்பதை சொல்லக் கூடாது என்றால் நான் எதையுமே பேச முடியாது. பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை என்று குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். கிடைக்காமல் இல்லை, கிடைக்கிறது என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களைச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் 17,401 டன் வழங்கியிருக்கிறோம்; ரவை 9,727 டன் வழங்கியிருக்கிறோம்; மைதா 32,291 டன் வழங்கியிருக்கிறோம்; சர்க்கரை 1,18,000 டன் வழங்கியிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் நுகர்பொருள் வாணிபக்கழக கடைகளுக்கு மத்திய அரசு மானியம் தருகிறது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழக கடைகளுக்கு ஒரு பைசாகூட மானியம் தரவில்லை; முழுச் செலவையும் நாம்தான் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கிராமங்களில் நடத்தும் கடைகளுக்கு ஆகும் செலவில் மத்திய அரசு 50 சதவீதம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்; அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. மீண்டும் கேட்கிறோம். இதற்காக மட்டும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 கோடி ரூபாய் செலவு ஏற்படுகிறது. இப்போது வறட்சி நிவாரணப் பணிக்குப் பிறகு இந்த ஆண்டு அது கூடுதலாகுமே தவிர குறையாது; அந்த அளவுக்கு செலவழித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொருப் பிரச்சனை. அரிசிக்கு மட்டும் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் சப்ஸிடியாகத் தந்தது 8.08 கோடி ரூபாய். 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாய் சப்ஸிடியாகத் தந்திருக்கிறோம். அடுத்தாண்டு இந்த சப்ஸிடி இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாகுமே தவிர குறைவதற்கு வழியில்லை. ஆக இந்த வகையில் அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு 8 கோடி, 12 கோடியாக இருந்தது, வரும் ஆண்டில் 15 கோடி அல்லது 16 கோடிக்குப் போகும் என்று கருதுகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மேலும் ஒரு கடையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே கார்டுக்கு அரிசிதான் தரப்படுகிறது, வேறு எதுவும் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கடையில் விவரம் கேட்டதில் அவர்கள் குடும்பக்கார்டுக்கு வழங்கப்பட்ட பொருட்களின் விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரையில் எல்லாப் பொருட்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. லெவி சர்க்கரை மார்க்கு முதல் ஜூலை வரையில் 39 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது.

கிறது; அரிசி 146 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது; மைதா 19 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது, ரவை 23 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது; பாமோலின் 5 குவிண்டால் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கே தரப்படவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : நான் கேட்டது கோதுமை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கோதுமை அந்தக் கட்டையில் கொடுத்தார்களா என்பதற்கு விவரம் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் அந்தக் கடைகளில் வேலை பார்க்கிறவர்களுடைய சம்பளம் 100 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அது போதாது என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு அதை ஆராய்ந்து பார்த்து, 12-8-81-ல் ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அந்த ஆணையில் அவர்களுடைய சம்பளம் 150 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குடும்ப அட்டை 1975 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது. அதன் பிறகு அது அவ்வப்போது புதுப்பிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதை மறுபடியும் இந்த மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு சரியாக முடிந்த பிறகு வழங்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறாம்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, இந்த குடும்ப அட்டை பற்றி ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். இது முக்கியம் அது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குடும்பக்கார்டு பற்றி கேட்க வேண்டுமானால் தனியாக ஒரு கேள்வி போடலாம். இப்போது அதை எல்லாம் கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்? பொதுவாக அமைச்சர் பதிலுரையில் குறிக்கிடுவது முறை அல்ல.

[முற்பகல் 10-50]

திரு. பாபு கோவிந்தராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாவலர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குடும்பக் கார்டுகளைப் பொறுத்த வரையிலே 1975-லே கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு கிராமங்களிலே உண்மையிலேயே யார் யார் வல்லவர்களோ அவர்களுக்குத்தான் குடும்பக் கார்டுகள் கிடைக்கின்றன. ஏழை எளியவர்களுக்கு குடும்பக் கார்டு கிடைக்கவில்லை. அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 1975-லே கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அவரவர்கள் விண்ணப்பித்ததன் பேரிலே கூடுதலாகக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவை பற்றியெல்லாம் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் முடிக்கவேண்டும் என்று முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்டிருக்கின்றன. குடும்பக் கார்டு என்பதை ஒரு பாஸ் புத்தகம் மாதிரி கொடுத்து அதிலே முழு விவரங்களையும் தருகின்ற அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 1982 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் புதிய அட்டைகள் வழங்குவதன் மூலம் எல்லோருக்கும் கார்டுகள் கிடைக்கின்ற வகையிலேயும் போலி கார்டுகளை நீக்குகின்ற வகையிலேயும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று கூறி, கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லிய உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்

(அ) கூடுதல் மானிய கோரிக்கைகள் 1981-82-விவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1981-82-ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது:—

“In pursuance of Article 203, clause (3) of the Constitution of India I, Sadiq Ali, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for further grants for the year 1981-82.”

கூடுதல் மானியக் கோரிக்கைகள் 1981-82-விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் மானியங்கள் மீது விவாதம் தொடங்க இருக்கின்றது. இன்னும் சரியாக 128 நிமிடங்கள் தான் இருக்கின்றன. எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும் என்று பெயர்க்கலத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சி உட்பட. அவர்கள் அத்தனையும் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிட நேரத்திற்குள்ளாக தமது உரைகளை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அமைச்சரவர்கள் 12½ மணிக்கு பேச ஆரம்பித்து ஒரு மணிக்கு ஓட்டெடுப்பு நடத்தி முடிக்க முடியும் என்பதத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நாகர் கோவலில் பதட்டமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பல பேர் கது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதெல்லாம் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டராக வராது. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கொடுங்கள். அடுத்து திரு. ரகுமான்கான் அவர்களை பேச அழைக்கிறேன்.